

CA LA MEUCA

CAPÍTOL VINT-I-TRES... DE LA SÈRIE

MONSENYOR

Capa negra, barret d'ala ampla i veu de triple afònica. Monsenyor, passeja nerviós per la cuina de la Madame, mentre ella d'esquena a l'invitat, es tanca la bata i s'ordena el pitram. Un toc al cabell i es gira rumbosa humitejant-se els llavis.

Así está mejor, ¿ve usted?

Perdone, es la falta de costumbre. Aunque la Conferencia se reúna a menudo en esta humilde casa, lo hacen con sus alias respectivos y tejanos, excelencia.

Por favor, no me llame excelencia. Yo soy un simple servidor.

La Madame s'asseu i invita a Monsenyor que l'imiti. Ell ho fa però en la cadira més allunyada d'on descansin les natges de la Madame.

El caso es que...

Lo sé, lo sé, le han hecho Presidente.

Que enterada está usted.

Es parte de mi trabajo. Molt confidencial, Monsenyor s'apropa a la Madame; Oiga, son limpias, ¿verdad?

Como una patena, con perdón.

¿Y no dicen palabrotas?

Ni una, por Dios.

Por eso lo digo precisamente.

Nada, ni se va a enterar.

No piense usted, mi apreciada dama que me da gozo de explayarme en compañía de señoritas, pero la Iglesia nos obliga a

que nos mezclamos con el mundo exterior, que vivamos las realidades del rebaño.

Desde luego. Es lo mismo que le pasaba al señor Falcone... que era el alias de Rouco.

Altre cop confidencial i apropant-se força a l'escot de la Madame... Me han dicho que tenemos rebaja...

El quince por ciento.

¿Y no podríamos llegar al veinte? Es que Roma nos pide mucha austeridad, ¿sabe usted?

Entonces deberían hacerse una paja.

Podría confesarlas una vez acabado el Servicio.

Mire Monsenyor, las chicas son limpias y educadas pero de beatas no tienen nada. No sabe usted lo ateas que están las cosas.

¿Y si venimos en grupo, y algunos solo miran?

Anda que no es usted pillo ni nada... La Madame mira satisfeta a Monsenyor. Ella és molt de missa... Vamos a hacer una cosa, les hago el veinte si vienen siete a la vez, me ocupan a las tres chicas, se me excitan un poco y luego se alivian pero fuera... menos usted, naturalmente que por algo es Presidente.

Monsenyor rumia però un somriure lasciú el delata.

Bueno, lo consultaré en la próxima reunión, hija mía y que Dios la bendiga.

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

DIA DE LA DONA

S. de BEAUVOIR.- La dona no neix, es fa.

H. J. IBSEN.- La nostra societat és masculina i fins que no hi entri la dona, no serà humana.

M. WOLLSTONECRAFT.- No vull que les dones tinguin poder sobre els homes, sinó sobre elles mateixes.

D. F. SARMIENTO.- És pot jutjar el grau de civilització d'un poble en funció de la posició social de les dones.

A. PERILLAN.- Ser dona en el primer món, és difícil però ser-ho a la resta del món, és heroic.

J. LENON.- Com ja és habitual, darrera de cada idiota hi ha una gran dona.

LA LLUFA

EL BISBE DE LA SEU

El Bisbe de la Seu i Príncep d'Andorra, ha dit que nanai, que mentre tingui poder, a Andorra no avorta ni Déu. Que si les andorranes volen avortar tenen a tres passes a la França i a l'Espanya, pecadores, per fer les marranades que calguin, però que a casa seu, nanai (com ja em dit).

I ara molts, els descreguts especialment, optaran per la crítica fàcil i es carregaran al pobre Bisbe i diran que és un carca, però no. El Bisbe de la Seu te poderoses raons per anar contra l'avortament. I una de les principals és la neboda del Canonge de la Seu i el seu malvat i sàtir amic Tomeu que la va deixar embarassada fingint ser donzella prenyada (veure cançó de la Trinca).

Els embarassos, ja és hora que se sàpiga, són gairebé sempre fruit de l'engany i de la calentura dels mascles. Fins i tot quan es passa per la vicaria, follar és un pecat. Per això la Verge concebí sense pecat. A veure si anem entenent les coses. El que potser no queda molt clar és que l'església criminalitzi la relació sexual i alhora beneeixi les famílies nombroses, però això ja és teologia.

En tot cas, queda ben clar i demostrat per aquesta història del canonge, que la música és un altre greu perill per l'església i faria bé el bon Bisbe de la Seu de prohibir-la. Queda dit.

Així doncs la nostra llufa no va pel Bisbe, cosa que encantaria als progres pecadors, sinó contra la neboda del Canonge de la Seu i al seu amant Tomeu. Per guarros.